

Čtrnáct zastavení s Františkem Zahradkou

Již několik let jsme s rodinami a přáteli plánovali vytvořit nedaleko někdejšího Nápravně pracovního tábora Vojna mozaikovou křížovou cestu, která by byla symbolicky věnována politickým vězňům. Nakonec jsme se vydali trochu jinou cestou...

Před letošními Velikonoceci v nás uzmál nápad vytvořit společně s dětmi symbolickou křížovou cestu. Příbram je známá jako historické hornické město. V padesátých letech minulého století tam v místních dolech političtí vězni z Nápravně pracovních táborů (NPT) Vojna a Bytíz v nelidských podmínkách dobývali uranovou rudu. A právě na jednoho z nich jsme chtěli vzpomenout. Skauta, člena protikomunistického

nebojácného a obdivuhodného muže zní: František Zahradka (30. října 1930 – 15. prosince 2017).

A právě na životě tohoto srdcaře jsme chtěli s dětmi ukázat, že se dá žít s rovnými zády, i když vás přitom přibíjejí na kříž. Obstarali jsme reprodukci křížové cesty od Bohumily Skrbkové, již ukovali studenti Střední školy Oselce pod vedením Jiřího Walnera, a s dětmi ji doprovodili čtrnácti okamžiky z Františkova života. Ježíšovo odsouzení jsme dotvořili pasáží

přídělem jídla do takzvané díry. Svlékání ze šatů vyjadřuje třináct let ve vězeňském mundúru bez civilního oblečení. Smrt na kříži jsme představili skrze širokou amnestii v roce 1960, která se na Františka ale nevztahovala. K poslednímu XIV. zastavení jsme chtěli přidat něco z naděje ve vzkříšení. A tak jsme připomněli jeho „druhý“ život po roce 1989, kdy se mimo jiné zasloužil o vybudování Památníku obětem komunismu Vojna u Příbrami.

Čtrnáct zastavení s Františkem Zahradkou jsme v sobotu 4. června 2022 umístili do speciálního koridoru od bývalého NPT Vojna, kterým vězni procházeli na šachtu č. 4. Sešlo se nás kolem čtyřiceti poutníků. Z Prahy přijela Františkova kamarádka a souputnice při procházkách Šumavou, archivářka Alenka Šimánková. Archiv bezpečnostních složek „vyslal“ Xenii Penížkovou s rodinou. Nechyběla ani nezdolná režisérka Kristýna Vlachová, michelská farářka Eva Mikulecká, vedoucí katedry praktické teologie Husitské teologické fakulty Pavel Kolář s dětmi a řada dalších kamarádů. Při zavěšení každého ze zastavení zazněla přímluvná modlitba, některé si děti samy vybraly. Po společné modlitbě Otčenáš jsme při lahodné medovině poděkovali za prožitek živé vzájemnosti člověka s člověkem a přípitkem pozdravili zvěčnělého Františka Zahradku.

V šedesátých letech minulého století se začala v Plzni-Doudlevcích rodit Meditační zahrada s Památníkem obětem zla, za jejímž vytvořením stojí Františkův kamarád, politický vězeň Luboš Hruška (1927–2007). Na katastru původního ovocného sadu vzniklo během desítek let místo hlubokého, věrohodného svědectví. Třeba své ovoce začne vydávat i Křížová cesta Františka Zahradky...

Martin a Iva Jindrovi s kamarádkou Ivou Šípoovou

(foto: Martin Jindra)

odboje, kurýra, politického vězně, šťastného manžela, věřícího křesťana, představitele Klubu bývalých politických vězňů K 231 a Konfederace politických vězňů, spoluzakladatele Muzea třetího odboje v Příbrami a Památníku obětem komunismu Vojna, odborného filmového poradce, milovníka přírody, zvláště pak Šumavy, a člověka oceněného řadou vyznamenání. Jméno tohoto

z jeho rozsudku, který ho poslal na dvacet let do vězení. Šimona v V. zastavení reprezentuje vězeňský lékař, díky němuž byl František přesunut na lehčí práci na povrch. Veroniku zase důlní na táboře Nikolaj, který mu na šachtu tajně propašoval balíček z domova. Ježíšův druhý pád symbolizují četné kázeňské tresty, jež nepoddajný vězeň Zahradka vyfasoval a kdy musel s minimálním